

KATTI-MATTI

Kissojen Katastrofiyhdistyksen jäsenlehti 1/2025

nro 205

Kissa löytyi
lomamatkalta,
s.21

Miten
tutustutat
kissat toisiinsa
s. 7

Vuoden 2026 seinäkalenteri

19€ / kpl
50€ / 3kpl

Ennakkotilaushinnat
15€ / kpl
40€ / 3kpl
Voimassa 12.10. asti

Tilaa omasi
osoitteessa
kky-ry.fi/kauppa

TOIMITUS

Päätoimittaja
Virpi Koivula

Taitto
Tanja Käppi

Toimituskunta
Hallitus

Osoitteenmuutokset
sihteeri@kky-ry.fi

Aineisto seuraavaan lehteen 1.5.2026
mennessä osoitteeseen
kattimatti@kky-ry.fi

Toimituksella on tarvittaessa oikeus
aineiston käsittelyyn
ja lyhentämiseen.

Jäsenrekisterin tietosuojaselostetta
koskeviin kysymyksiin
vastaa hallitus osoitteessa
hallitus@kky-ry.fi

Kuva: Jenni Ahola

Hallituksen tervehdys	5
Päätoimittajan palsta	6
Asiantuntijan puheenvuoro	7
Hoitoringin terveiset	11
Ensikotien kertomaa	15
Turuilla & toreilla	18
Aktiivijäsen kertoo	21
Kattia Kanssa	28
Kunnalliset löytöeläinpaikat Pirkanmaalla	32
Kunnan- ja valvontaeläinlääkärit Pirkanmaalla	33

Hyvät KKY ry:n jäsenet

Mennyt kesä oli toimitilan kissoille ja toimijoille hyvin haasteellinen. Alkukesällä toimitilalla todettiin ruttoa. Tästä aiheutui mittavat karanteeni-, siivous- ja poikkeusjärjestelyt. Uusia kissoja ei voitu toimitilalle ottaa vastaan, eikä toimitilalta voitu kotiuttaa siellä tiukassa karanteenissa olevia kissoja. Toimijoiden jaksaminen ja yhdistyksen talous olivat koetuksella. Karanteenitoimet aiheuttivat suojavaaruste- ja puhtauskuluja huomattavasti. Viimein kesällä saatiin viimeiset negatiiviset testitulokset ja karanteenia voitiin alkaa vähitellen purkamaan. Hallitus esittää kiitokset kaikille, jotka mahdollistivat vaikeasta tilanteesta selviämisen. Yhtään kissaa ei menetetty, kaikki selvisivät koettelemuksesta.

Toimitilan käytännöllisyyttä kehitetään jatkuvasti niin, että se olisi kissoille aina turvallinen ja hyvä sijoituspaikka, samoin toimijoille turvallinen ja viihtyisä työpaikka. Ajoittain väistämättä toistuvat epidemiat edellyttävät karanteenisijoitusten tehostamis-

ta. Toimitilalle on tarkoitus rakentaa hoitohuoneisiin erillisiä karanteenitiloja joista kissoilla on näköyhteys toteutusmahdollisuuksien mukaan ulos ja huonetiloihin. Remontti toteutetaan suunnitellusti huone kerrallaan joten toiminta jatkuu toimitilalla keskeytyksettä. Tämä on merkittävä edistysaskel toimitilan toiminnan kehittämisessä sekä investointina suurin toimitilan historiassa.

Hyvää syksyä ja alkavaa talvea kaikille kissoille sekä kissaihmisille

Marko Kaitala
puheenjohtaja

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

RAHAN TAKII

Monenlaista kriisiä on koettu kuluneena vuonna. Tautitilanne, kissojen vammat ja niiden hoito ovat olleet päällimmäisenä. Alkuvuodesta 2025 yhdistystä kumminkin kohtasi kriisi yllättävältä taholta: rahahanat uhkasivat mennä kiinni.

Jokaiseen rahankeräykseen tarvitaan lupa poliisiviranomaiselta. KKY:n alkuaikoina lupa anottiin vuosittain paikalliselta poliisiasemalta ja myönnettiin vasta, kun edellisen vuoden tilitykset oli tehty. Käytännössä silloinkin oltiin alkuvuosi omassa varassa. 90-luvulla tilanne helpottui sikäli, että lupa myönnettiin, vaikka edellisen vuoden tilitys oli vielä tekeillä. Tuli myös kaksi-vuotinen ja viisivuotinen lupa. Viimeinen paikallispoliisilta 2019 anottu lupa oli viisivuotinen, ja puolivälissä vaadittiin välitilitys.

Paikalliset poliisiviranomaiset myönsivät luvat juohevasti vajaan kuukauden odotusajalla. Kun uudet luvat siirtyivät Poliisihallitukselta anottaviksi, päätettiin olla ajoissa liikkeellä, ja lupa-anomus pukattiin sähköisesti liikkeelle jo heinäkuussa. Suuri oli tyrmistys, kun poliisin sivulta loppuvuodesta 2024 saatiin lukea, että lupien käsittely oli ruuhkautunut, ja odotusajat olivat 6-7 kuukautta.

KKY:n varat tulevat jäsenmaksuista, omasta myyntitoiminnasta ja lahjoituksista. Armeija tietysti marssii vatsal-

laan, ja ruoka- ja apteekkituotekeräyksiä saatiin pitää niin kuin ennenkin, mutta riihikuivaa rahaa tarvitaan yhdistyksen suurimpaan menoeraan eli eläinlääkärimaksuihin ja tietysti myös toimitilan juokseviin menoihin. Ilman rahankeräyslupaa ei saatu vedota yleisöön. Joulukuussa 2024 kerroimme somessa ahdingostamme, ja hyväsydämiset ihmiset lahjoittivat ennen vuodenvaihdetta niin runsaskätisesti, että pärjäsimme alkuvuoden hyvin. Helmikuun puolessavälissä oli sitten se päivä, jolloin lupa putkahti byrokraatian rattaista ja rahankeräyksemme oli taas mahdollista. Uusi lupa on valtakunnallinen Ahvenanmaa pois lukien.

Samoihin aikoihin uutisoitiin mediasa rahankeräyksestä, joka osoittautui huijaukseksi, ja eräs suomalainen rekisteröity yhdistys joutui ikävään välikäteen. Lahjoittajan onkin syytä olla tarkkana, onko keräys laillinen. Jos ovikelloa soittaa kerääjä, jolla ei ole lupanumeroa mukana, voi epäillä huijausta. Muutenkin on ymmärrettävää, että viranomaiset tutkivat tarkasti ne tahot, joille lupa myönnetään.

Loppu hyvin, kaikki hyvin. Lämmin kiitos lahjoittajille! Ilman teitä ei pärjättäisi.

Virpi Koivula
päätoimittaja

ASIAANTUNTIJAN PUHEENVUORO

Kissan sosiaalinen elämä osa 2

Kissojen tutustuttaminen toisiinsa tai muihin eläinlajeihin

Luonnonvaraisena kissa pyrkii välttämään suoraa näköyhteyttä ja kontaktia, se tekee päätöksen haluaako lähteä tutustumaan toiseen eläimeen hajun ja hajuviestien perusteella.

Kissa tunnistaakin hajun perusteella tutut eläinyksilöt, sekä kykenee luke-

maan lajitoverin viesteistä tämän tarkoitusperät ja profiilin, jotka vaikuttavat päätökseen kontaktista ja siitä haluaako kissa tutustua lajitoveriin. Luonnontilassa kissoilla olisi mahdollisuus välttää samoja kulkureittejä ilman kontaktia, sekä poistua tilanteista ja paikoista, missä on lajitovereita, joiden kanssa ei halua olla tekemisissä. Ihmisten kanssa eläessä tämä mahdollisuus poistuu tai on hyvin

rajattu, jonka vuoksi hajuilla tutustuminen ja tutustuttaminen lajitoveriin korostuu entisestään.

Kesykissoilla tutustuttaminen tulee toteuttaa kärsivällisesti hajujen vaihdon avulla ilman näköyhteyttä, jotta kissoille voitaisiin rakentaa mahdollisimman hyvä suhde ja välttää stressin muodostuminen kummallekaan osapuolelle. Myös muihin eläinlajeihin, kuten vaikka koiraan tutustuminen kannattaa toteuttaa samalla hajujenvaihto menetelmällä.

Hajujen vaihdossa kannattaa panostaa hyvien mielikuvien eli odotusarvojen luomiseen, eli yhdistää lajitoverin tai toisen eläinlajin hajuja erilaisiin mielihyvää tuottaviin asioihin. Kissojen tunnetilojen, sekä ele- ja

kehonkielen tunnistamisen taito on tutustuttamisessa todella tärkeää, jotta voidaan tunnistaa hyvän tunnetilan ja stressittömyyden säilyminen, sekä osataan havainnoida, milloin tutustumisessa voidaan edetä seuraavaan vaiheeseen. Hajujen vaihdossa oikominen, liian nopea eteneminen tai täysin niiden välistä jättäminen muodostaa tilanteesta stressiä yleensä molemmille osapuolille. Stressin muodostuminen, pitkäkesto ja kuormittuminen saa useimmiten aikaan erilaisia terveys- ja käytöshaasteita, kuten väärään paikkaan tarpeidenteko ja mahdolliset virtsatietulehdukset, aggressiivinen käyttäytyminen ja hyökkäily lajitoveria, perheen muita eläimiä tai ihmistä kohtaan. Perheen muihin eläimiin tai ihmiseen kohdistuvaa aggressiota stressin

kuormittumisesta johtuen kutsutaan sijaisaggressioksi, jota voi esiintyä myös esimerkiksi tilanteissa, joissa kissa on havainnoinut näkemällä tai haistamalla vieraan kissan hänen elinympäristössään, muttei pääse häätämään tätä.

Suoraan näköyhteyteen tuominen, sekä kissojen itsenäinen välien selvittely todennäköisimmin pilaa mahdollisesti hyväksikin muodostuvan suhteen, mikä voi näyttäytyä kissojen arjessa useidenkin vuosien päästä, jolloin tätä voi olla haastava enää osata yhdistää liian nopeaan ja kissoille epäsopivaan tutustuttamiseen.

Korostettu elekieli ja viestintä, kuten mm. murina, sähinä, karvojen pörhistäminen, jähmettyminen tai itsensä suureksi tekeminen, eivät kuulu hyvään suhdetta rakentavaan tutustumiseen. Ne ovat merkki siitä, että tilanteessa edetään liian nopeasti tai kissoille epämiellyttävällä tavalla. Tämä sama koskee myös ihmiseen tutustumista, jolloin ihmisellä on tärkeää omata taito antaa kissalle sen tarvitsemaa tilaa ja etenemiseen aikaa.

Kissayhteisö

Kissoilta puuttuu kyky laumahierarkian muodostamiseen, sillä kissojemme esi-isät elivät aikuisina yksin, sekä kesykissoilla se rajoittuu pieniin sukulaisryhmiin, jonka vuoksi hierarkian kehittymiselle ei ole ollut tarvetta. Luontaiseen kissayhteisöön kuten populaatioon yleensä siis synnytyään, ei liitytä. Tästä johtuen kissojen väliset kahnaukset kertovat aina ongelmasta kissayhteisössä, -kissojen välisissä suhteissa, resurssien vähyydestä tai siitä, että jollakin kissoista on terveydentilan muutoksia. Kaikissa näissä tilanteissa vaaditaan ihmisen reagointia ja tilanteen hoitamista, joka alkaa käyttäytymisen syyn selvittämisestä.

Kissayksilöistä riippuen yhdessä lajitoverien kanssa leikkiminen voi kuulua normaaliin arkeen, mutta kissojen väliset totiset yhteen otot, tappelut, suhinat, sähinät, murinat eivät kuulu hyvään kissojen väliseen suhteeseen. Kissa ei siis alistu, pomota tai hae johtajan, eikä muutoinkaan ylempää asemaa. Kissojen välisen leikin tulee olla tasavertaista ja vuorottelevaa, eikä hyvässä kissasuhteessa totisesti vaanita tai saalisteta lajitoveria.

Kissa on itsenäinen saalistaja, joka saalistaa ainoastaan itsensä lisäksi pennuilleen. Eikä tämän vuoksi useinkaan nauti sosiaalisista ruokailuista edes sukulaisten läheisyydessä. Kissa tarvitseekin itsenäisiä ruokailun, leikin/saalistuksen, sekä ruuan hankinnan mahdollisuuksia. Yhdessä syöminen voi lisätä stressiä ja tuoda mukanaan jälleen erilaisia terveys-, sekä käytöshaasteita, kuten esim. syömättömyys ja laihtuminen, tai ahmiminen, siitä johtuva ylipaino tai oksentaminen. Samassa paikassa leikkiminen, syöminen tai ravinnon hankinta voi saada aikaan myös resurssikiistaa, eli yhteenottoja kissojen välille, sekä suhteiden huononemista.

Kissayksilöllisiä sosiaalisia hetkiä

Lemmikin hankintaa suunniteltaessa on tärkeää pohtia ja verrata omia mieltymyksiä, sekä toiveita eläimen sosiaalisuudesta ja sosiaalisuuden tavoista. On tärkeää pohtia, onko valmis joustamaan ja mukautumaan eläinyksilön mieltymysten mukaisesti tämän hyvinvoinnin säilymiseksi.

Osa kissoista nauttii fyysisestä kanssakäymisestä eli kosketuksesta, kuten rapsutuksista, pajailusta ja sylittelystä, joissa on kuitenkin yksilöllisiä eroja, kuinka pitkiä aikoja kerrallaan, sekä tavoissa toteuttaa.

Tehtävä: 3 sekunnin kokeilu – Seuraa elekieltä

Tarjota kissalle käsi esille kämmmen selkällä kissaa kohti ja odota, mikäli kissa tulee pajaillemaan kättä, voit rapsutella kissaa sen mielipaikoista kolmen sekunnin ajan. Kolmen sekunnin kulluttua käsi otetaan pois ja tarjotaan uudelleen kämmenselkä edellä, mikäli kissa puskee kättä, voidaan rapsuttaa kissaa jälleen kolmen sekunnin ajan. Tätä toistetaan niin kauan kunnes, kissa kertoo elekielellään tai poistumisellaan, että milloin riittää.

Tehtävässä on hyvä muistaa hellyysaggression mahdollisuus, eli ne ristiriitaiset tunteet, haluaa olla lähellä, muttei että kosketaan. Tällaisessa tapauksessa kissa voi haluta kosketusta kerran, jonka jälkeen tämä jää lähettyville vain hengaillemaan. Tällaisessa tilanteessa ei tule mennä koskemaan kissaan enää uudelleen.

Jotkin kissat nauttivat vain henkisesti sosiaalisuudesta, eli saman lajisen tai toislajisen läsnä/vieressä olosta, kuten esimerkiksi yhdessä nukkumisesta, joka onkin suuri sosiaalinen

kunnianosoitus ja tarve.

Kissan aktivoiminen ja virikkeistäminen on myös sosiaalista kanssakäymistä, joissa on kissoilla yksilöllisiä mieltymyksiä. Aktivoiminen, kuten leikittäminen ja kouluttaminen ovat kuitenkin loistavia tapoja vaikuttaa sosiaalisiin tilanteisiin ja kissan tuntekokemuksiin muista eläimistä. Kouluttaminen on siis hyvä mahdollisuus rakentaa luottamusta ja hyvää sidettä, sekä suhdetta. Riittävällä ja kissayksilölle oikeanlaisella aktivoimisella kissaa voidaan myös ennakoida ja ennaltaehkäistä jäävuoren huippuja, eli konflikteja kissojen välillä, hyvien suhteiden luomisen lisäksi.

Teksti ja kuvat: Jenni Yli-Tainio, Animal active

Kissojen käyttäytymiseen ja -koulutamiseen erikoistunut eläintenkouluttaja AT ja EAT-ongelmakäytös
Kotisivut: <https://animal-active.webnode.fi/>
Seuraa meitä somessa: Facebook, Instagram, Youtube & Tiktok
@Animal.active

HOITORINGIN TERVEISET

Vapaaehtoistyötä hoitoringissä

Millaista on toimia vapaaehtoisena Raholan toimitilalla? Ekana tulee mieleen sanat "mielekäs" ja "innostava". Kissat ovat olleet minulle aina tärkeitä. Olen adoptoinut itse KKY:ltä neljä kissaa, joista Auriina (ent. Pierina) ja Ansu (ent. Selma) ovat yhä elossa, Essi ja Ippe edesmenneitä. Niistä on ollut elämässäni valtavasti iloa. Minulla oli KKY:n toiminnasta positiivinen ajatus, mutta en tiennyt kovin paljoa siitä, mitä täällä käytännössä tehdään. Luin nettisivuilta, että hoitoringissä tarvittaisiin lisää väkeä. Ajattelin asiaa useamman vuoden ajan, mutta elämäntilanne ei ollut sopiva. Toisaalta minua myös jännitti kovas-

ti, koska olin ujo ja pelkäsin sosiaalisia tilanteita. Kävin avoimissa ovissa ja minun piti kysyä, voisinko hakea hoitorinkiin mukaan, mutta arkuus voitti. Kevättalvella 2022 uskaltauduin lopulta hakemaan rinkiin.

Aloitin iltavuorossa. Ensimmäiset vuorot menivät vierestä seuraillessa. Toimitila tuntui isolta ja vähän sekavalta. Missä on Extra, miten pääsee K-ykköseen? Ihmettelin sitä, miten paljon tavaraa voi olla yhdessä paikassa. Keittiö oli oikea runsaudensarvi. Ruokaa, kulhoja, lääkkeitä joka tarpeeseen, ruiskuja ja muita tarvikkeita. Eteisessä oli valtava kasa hiekkapus-

Paniikki iski

Kip suojelee Gourdea,

seja. En silloin tiennyt, miten nopeasti kaikki hupenee käytössä. Nykyään tila tuntuu pieneltä ja selkeältä. Totutteluun taisi mennä vain muutama viikko. Kokeneemmat toimijat olivat ystävällisiä, ja opastusta sai aina.

Sain heti ensimmäisenä iltana köniin, kun laitoin ruokakupit kissoille nenän eteen. Vahvero-kissa, jolla oli valtavat tassut, huitaisi kynnet suoraan päin kättäni, eikä edes sähissyt varoitukseksi. Se oli hyvä opetus, että arkoja kissoja pitää lähestyä varovasti. Eikä siinäkään ole mitään hätää, jos tulee tassusta, laastari käteen ja jatketaan hommaa. Haavoja on tullut loppujen

lopuksi aika vähän. Aran kissan kohtaaminen on aina vähän haastavaa, pitää osata lukea kissan ruumiinkieltä ja antaa sille tilaa. Osa kissoista ei ole koskaan aikaisemmin kohdannut ihmisiä, eikä ymmärrä, että haluamme niille pelkkää hyvää. Jos menee ihan kissan naaman eteen lepertelemään, se tuntuu siitä uhkaavalta.

Olen vuosien varrella vaihtanut vuoroja ja kohdannut paljon erilaisia toimijoita. Tähän työhön hakeutuu lämpimiä, aidosti kissoista välittäviä ihmisiä. Ikäviä tyyppejä eivät yleensä kissat kiinnosta. Jokainen on omanlaisensa persoona. Jonkun kanssa teh-

dään hommia vakavasti, toisen kanssa nauretaan. Vuoroissa on yleensä hyvä henki, jutellaan mukavia ja jaetaan hommat jokaisen omien vahvuuksien mukaan. Olen tullut kaikkien kanssa toimeen, ja joskus löytyy syvempikin yhteys, sama huumorintaju ja tapa tarkastella maailmaa. Kissat yhdistävät meitä.

Vapaaehtoistyössä porukka kuitenkin vaihtuu nopeasti, ja siihen on osattava sopeutua. Kolme vuotta sitten vuoroissa oli aivan eri ihmiset kuin nyt, ja joitakin olen jäänyt kaipaamaan. On outoa, kun tekee jonkun kanssa töitä joka viikko, ja sitten häntä ei näekään enää koskaan. Arvaamattomuus kuuluu työn luonteeseen. Joskus ihmisiä tulee myös takaisin pitkänkin tauon jälkeen.

Oma itsevarmuuteni on kasvanut vuosien myötä, enkä jännitä enää niin paljon sosiaalisia tilanteita. Olen ollut myyntitapahtumissa ihmisten keskellä ja jopa sisäänheittäjänä avoimissa ovissa. Ihmiset ovat enimmäkseen mukavia ja suhtautuvat työhömme positiivisesti. Tosin tapahtumassa voi joku tulla kertomaan, että ei välitä kissoista ja on enempi koiraihminen.

Vaikeinta työssä on lääkkeiden antaminen. Monilla kissoilla on tullessaan erilaisia vaivoja, koska niitä ei ole käytetty koskaan lääkärissä, ja populaatioissa leviävät niin tartuntataudit kuin perinnölliset sairaudet. Lääkintä sujuu sitä paremmin, mitä rauhallisempi malttaa itse olla. Minä hermostun aika helposti, ja kissa vaistoa sen ja pelästyy. Kissat ovat hyvin liukkaita ja mahdovat pieniinkin väleihin. Joskus ne tunkeutuvat pesäkopan perälle, koska tietävät että ihminen ei mahdu sinne. Kun musta kissa on pesäkopan sisällä seinää vasten, on mahdotonta nähdä missä on suu tai korva, ja tarvitaan ot-

salamppua. Jotkut kissat eivät suostu nielemään lääkettä, vaan se valuu toisesta suupielestä ulos, samalla kun kissa tuijottaa murhaavasti: en niele tätä, vaikka yrittäisit mitä. Kaikki lääkkeet on lopulta saatu annettua, mutta joskus on tehnyt tiukkaa.

Ihmiset ovat omia persooniaan, ja sama pätee myös kissoihin. Kissoja tulee ja menee, ja kaikkiin ei ehdi kiintyä, mutta muutama on vuosien varrelta jäänyt mieleen.

Hamsa-pentu oli innokas, utelias ja leikkisä tyyppi. Se tykkäsi tulla syliin hellittäväksi. Se oli pyöreä ja isopäinen ja muistutti vauvaa. Luulimme että sillä olisi matoja, koska sen maha oli niin pullea, mutta lääkäri totesi että se on vain tukeva kaveri. Hamsa oli hyvin kiinnostunut kaikesta. Jos avasi vaikka kaapin oven, Hamsa oli heti innostuneena tutkimassa, mitäs täältä löytyy. Kerran se alkoi leikkiä työkaverin kaulakorulla, joka roikkui mukavasti sen kypälien lähellä. Meillä on todella vähän kissoja, jotka antavat silittää, saati sitten sylivauvoja. Huoneesta ei olisi malttanut lähteä pois, koska se oli niin suloinen. Ensikoti tosin sanoi, että Hamsa on tosi ärsyttävä, koska se kiipeää jalkaa pitkin, jos ei saa mielestään riittävästi huomiota.

Mieleen on jäänyt myös Gourde, joka näytti ynseältä vanhalta mieheltä, sen kuviointi oli kuin kalju pää ja sivujakaus. Gourdella oli oikeakin kalju kohta, jota piti tarkastaa joka vuorossa. Se oli arvonsa tunteva kissa ja näytti usein närkästyneeltä, kun sitä tutki. Sen ilme oli paljonpuhuva: "Että kehtaatte!" Gourden – se ryhmä kissoja nimettiin valuuttojen mukaan – ystävänä oli nuorempi kaveri, raidakas Kip, joka oli aina Gourden vierellä. Kun Gourdea lääkittiin, Kip tuli viereen vahtimaan, ettei kaverille tapahdu mitään.

Paniikki oli suloinen pieni harmaa kissa, joka oli nimensä veroinen. Korvat luumussa, silmät suurina se tuijotti pelottavaa maailmaa ja sähisi jokaiselle ihmiselle. Pieni pelokas rassukka sulatti sydämeni. Parissa kuukaudessa tapahtui kuitenkin valtava muutos. Paniikki ei ollutkaan enää aina piilossa, vaan saattoi istua täysin näkyvillä, mutta lähti sitten karkuun jos tuli liian lähelle. Vähitellen se oppi, etteivät ihmiset tee sille mitään pahaa, eikä meiltä tarvitse piileksiä. Siitä tuli utelias tyyppi. Se istui aina näkyvillä seuraamassa, mitä ihmiset milloinkin touhuavat. Uudessa kodissa siitä tulikin heti sylikissa.

Tällaisten onnellisten loppujen takia tätä työtä tehdään.

Teksti ja kuvat Hanna-Reetta

Hamsa mamman sylissä

ENSIKOTIEN KERTOMAA

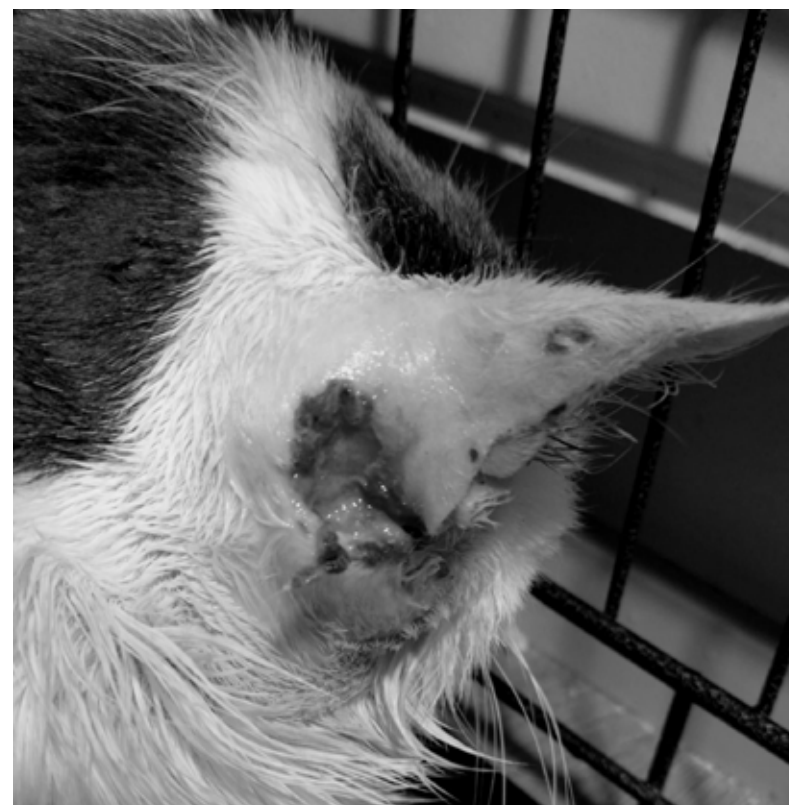
Haavoittuneesta populaatiokissasta lemmikiksi

Ulmuksen tarina

Lokakuussa 2024 toimitilalle saapui loukutettu, villiintynyt, suhteellisen isokokoinen kolli. Kissan tiedettiin olevan läheinen yhden emokissan ja kolmen pennun kanssa, ja asutettiin niiden kanssa samaan huoneeseen. Kissa oli vauhkona, ja vastaanottaessa huomattiin, että raukalla oli niskassa likaisen näköinen musta paakku. Se oli kuin valtava rupi mutta kissaa ei päästy tutkimaan tarkemmin koska se oli paikan vaihdoksesta vielä paniikissa. Tehtiin päätös kopittaa kissa ja viedä saman tien lääkäriin. Totta kai

oli iltamyöhä sunnuntaina, eli ainoa eläinlääkäriasema, joka oli edes auki, oli päivystävä klinikka, mutta kissan hyvinvointi oli tässä tilanteessa ehdottomasti tärkeämpää kuin raha. Kolli sai nimekseen Ulmus ja jäi ensimmäiseksi yökseen ihmisten hoivissa klinikalle.

Ulmuksen niskassa oli valtava avohaava, joka oli mennyt kuolioon. Alkuperäksi haavalle arvioitiin joko tappelun seurauksena saatua puremaa tai itse aiheutettua raapimishaavaa, johon oli muodostunut paise, joka oli puhjennut. Kun kuollut kudoks oli leikattu, jäljelle jäi ammittava, verinen monttu. Hoidoksi antibiootit, kipulääke ja vähintään kahdesti päivässä haavan puhdistus. Ulmuksen täytyi pitää kauluria jatkuvasti, ja reppana joutui vielä lisäksi asumaan huoneessa toipilashäkissä. Häkkelämä ei sopinut luonnossa vaeltaneelle kollille alkuunkaan, ja joka ikinen yö hän oli sotkenut hiekkalaatikon purut ja heitellyt ruoka- ja vesikupit pitkin seiniä. Täysi sekamelska vallitsi häkissä. Lisäksi yritykset riisua kauluri johtivat siihen, että muovisen kaulurin reunat hinkkasivat haavaa vasten, jonka takia haavassa oli jatkuvasti merkkejä verenvuodosta. Haavan puhdistus onnistui toimitilan hoitoringiltä muuten, sillä kissaraukka oli käsiteltävänä ollessaan hyvin apaattinen. Kaikesta huolimatta haava meni kahden vuorokauden jälkeen uudestaan kuolioon.

Edessä oli siis uusi lääkärireissu, ja kuollut kudokse leikattiin toistamiseen pois. Hoitotoimenpiteet kotiuttamisen jälkeen jatkuivat samana. Heräsi kuitenkin huoli, että toimitilan olosuhteet ja kaksi kertaa päivässä tapahtuvat hoitotoimenpiteet eivät olekaan riittävät huolehtimaan näin pahasta vammasta. Kissa myös alkoi olla kiukuisempi kuin saapuessaan, jonka takia alettiin myös pelkäämään, että kissa saattaa kivuissaan ja ahdistuneena muuttua vaikeammaksi käsitellä.

Tässä vaiheessa ehdotin, että voisin ottaa kissan kotiin hoidettavaksi. Omilla lemmikeilläni on aina ollut erikoistarpeita ja jopa ihmisaggressiivisuutta. Siksi koin, että ainakin uskaltais yrittää hoitaa kissan itse kotona, vaikka se hurjistuisikin – ja haavan hoitoon sain eläinlääkäreiltä ja kirjallisuudesta hyvät neuvot. Näin meille saapui ensimmäinen ensikotikissamme.

Rutiini Ulmuksen kanssa kotona oli alkuun jännittävää. Kissa sotki toipilashäkin joka yö, panttasi vessassa käyntiä ja oli kiukkuinen. Hän sai kaulurin riisuttua, tai toisinaan sai tassunsa tungettua kaula-aukosta läpi ja mökötti aamuisin hiekkalaatikossa kauluri kainaloihin pujotettuna. Haava kuitenkin tunnollisella hoitorutiinilla alkoi paranemaan, ja monttu niskassa kutistui viikko viikolta. Sen reunoihin muodostui rupea, jonka irrottua alta paljastui uusi, terve iho. Tätä sykliä jatkui pari kuukautta. Kun haavasta oli jäljellä enää pieni arpi, oli aika käyttää kissa rokotuksilla, kastroitavana ja terveystarkastuksilla. Alkuvuodesta 2025 kissa oli jo kokonaan rokotettu ja hampaatkin hoidettu.

Jatkuvaksi vaivaksi paljastuivat kuitenkin Ulmuksen korvien kunto. Kovia kokenut rontti kärsi toistuvista korvatulehduksista. Monen lääkekuurin ja kontrollikäynnin jälkeen tultiin siihen tulokseen, että korvat täytyy huuhdella lääkekuurilla. Syvällä korvakäytävissä oli kuin tiiliskiveksi kovettunutta massaa – operaatioon meni melkein kolme tuntia! Ei ihme, että korvalääkkeet ja kotona puhdistus eivät menneet auttaa kuin lyhytaikaisesti. Hoitoa jatkettiin huuhtelun jälkeen vielä kortisonikuureilla ja korvalääkkeillä, ja samalla heräsi epäily, että pojalla saattaa olla myös jonkinlaista allergiaa, joka ehkä aiheuttaisi myös korvaoireita. Kuluneen vuoden aikana kissaparka siis on vammoistaan parannuttuaan läpikäynyt toistuvat korvahoidot ja eliminaatiodieetin, jossa on karsittu pois muutama sopimaton ruoka-aine. Sopivien ruokien testailu on vieläkin kesken..

Kaikesta huolimatta Ulmuksesta on kuoriutunut todellinen halipuskuri. Luottamus ihmiseen rakentui pikkuhiljaa, ja toisista kissoista Ulmus pi-

tää paljon. Ulmus haluaa kovasti olla kaveria toisten hoitokissojen kanssa, joita meillä on vuoden aikana ollut. Kaikki eivät vain ole yhtä seurallisia kuin Ulmus, joka tunkee toisen iholle ja ihmettelee, kun kaverilta menee välillä hermot. Onneksi Ulmus on fiksu, ja antaa toisille myös tilaa. Hänellä vain olisi kovasti intoa kaveerata vierainkin kissan kanssa.

Vieraita ihmisiä hän menee piiloon, mutta ensikotiväen kanssa on rohkeasti esillä, vaatii huomiota läiskimällä tassulla nilkoille, puskee kättä vasten rapsutellessa ja nukkuu yönsä ihmisten vieressä. Läheisyyttä Ulmus selvästi kaipaa, sillä kelpuutti ihmiset unikavereina jo aikaisin – kun haava oli parantunut ja hän pääsi liikkumaan huoneistossa vapaasti, hän löysi tiensä makuuhuoneen sängyn lämpöön hyvin nopeasti. Hän on myös jostain saanut päähänsä, että ruokaa pyydetään piehtarimalla. Ruokaa halutesaan Ulmus tassuttelee ihmisten perässä keittiöön, kellahtaa kyljelleen ja

alkaa pyöriä lattialla. Ulmuksen isot, pyöreät muodot tekevät tästä erityisen vaikeaa vastustaa, ja herra onkin kova syömään. Laihdutuskuurille hän sentään ei ole joutunut, mutta söisi kyllä itsensä rantapalloksi, jos ruokaa olisi tarjolla niin paljon kuin ukko suinkin haluaisi. Hänellä on myös paha tapa varastella leipää ja käydä nuolemassa lautaset tiskialtaasta, Roskapussitkin hän repii auki, jos sieltä kantautuu vähänkin ruokaa muistutava haju. Ulmuksen nenä vaikuttaa kovin herkäältä, ainakin kun ruoan paikantamisesta on kyse.

Ulmus on antanut elämälle ihan uudenlaista säpinää ja iloa – ja toisaalta haavoittuneen eläimen hoitaminen opetti meille paljon, ja toimi myös surullisena muistutuksena siitä, mitä kaikkea eläinsuojelutyössä voi tulla vastaan, ja minkälaista luonnossa elävän kotikissan elämä voi olla. Ulmus olisi ilman hoitoa voinut menehtyä vammoihinsa, ja vähintäänkin kissan korvavaivat ja haava aiheuttivat merkittävää kipua. Se suhde, joka ensikodin väellä on syntynyt loukkaantuneen kissan kanssa, on sekin omalla tavallaan ainutlaatuinen. Eläimen hoitaminen kuntoon ja luottamuksen muodostuminen on palkitsevin tehtävä, mitä koskaan olen omassa elämässäni saanut aikaan.

Oma kissamme myös sairastui ja nukui pois talvella 2024. Surun keskellä kuitenkin oli pakko pitää pakka kassassa, sillä vaikka oma rakas lemmikki oli poissa, Ulmus tarvitsi meitä yhä. Omalla tavallaan Ulmus auttoi meitä siinä missä me autoimme Ulmusta. Minne Ulmuksen tie sitten hänet viekin, on tällä komealla, pyöreällä, rakkaudesta täynnä olevalla kollinrontilla ikuisesti paikka sydämässämme.

Teksti ja kuvat Ilves Kivi

TURUILLA & TOREILLA

Keväästä syksyyn on oltu aktiivisesti liikkeellä: Raholan pihakirppiksestä Pyynikin eläinlääkäreiden 5-vuotispäivän kautta kesäisiin Ylöjärven mökkirokkeihin, Pispala-folkkeihin puiden katveessa ja perinteiseen Hämeenpuiston Puistofiestaan. Kaksi viimeksi mainittua oli jopa samana päivänä, mutta edustajia riitti sitenkin paikalle. Kauppakeskus Westerin yhdistysesittelykin alkaa jo olla perinne. KIITOS kaikille tapahtumanjärjestäjille, että olemme saaneet olla mukana!

Hämeenpuiston Puistofiesta, kuva Hanna

Myyntipöytä Westerissä 29.3.
Kuva Mari

Pyynikin eläinlääkäreiden
5-vuotispäivillä 17.5.

Raholan pihakirppikseen
osallistuttiin 25.5

Pispala-Folk 25-vuotistapahtuma
kuva Mari

Ylöjärven Mökkirock
kuva Mari

yhteistyössä:

Ja liikkeellä ollaan myös loppuvuodesta 2025!
Seuraa Facebook- ja Instagram-sivujamme!

RUOKAKUPIT TYHJENEVÄT JOKA PÄIVÄ

KKY:llä on pysyvät ruokakeräykset seuraavissa liikkeissä:
Haukkis, Sastamala, Hopunkatu 8
Peten Koiratarvike, Kauppakeskus Veska, Saapastie 2,
Pirkkala lyhytaikaisemmista ruoka- tai apteekkituotekeräyksistä
ilmoitamme Facebookissa ja Instagramissa.

Voit myös tehdä meille ruokatilauksen suoraan ZOOPLUSASTA, osoitteesta zooplus.fi. Tässä ohje:

1. Täytä ostoskorisi haluamillasi tuotteilla (Huom. Yli 49 euron tilauksiin saa ilmaisen toimituksen)
 2. Siirry maksamaan – voit joko kirjautua sisään, rekisteröityä uudeksi asiakkaaksi tai jatkaa vierailijana
 3. Kirjoita laskutusosoitteeseen omat tietosi
 4. Lisää uusi toimitusosoite ja kirjoita toimitusosoitteeksi Jurvalankatu 2 LT 2, 33 300 Tampere
 5. Valitse toimitustavaksi Standarditoimitus
 6. Hyväksy Zooplussan käyttöehdot ja tee tilaus.
- Tilausvahvistus tulee sähköpostiisi. Saat lähipäivinä tekstiviestin tai sähköpostin Postilta, joka pyytää sinua valitsemaan toimitustavan. Valitse "Lähetyksen saa jättää oven taakse ilman allekirjoitusta"

Kiitos avustasi!

Kuva Anna-Maria Uitto

AKTIIVIJÄSEN KERTO

SISSI tyttö, joka nukkui oliivipuussa

Syyskuussa 2024 olin - taas kerran - saapunut Kreikkaan Joonian merelle Lefkasin (Levkada) saarelle muuttaman viikon lomalle. Ehdin olla tontilla vain tunnin verran, kun toiselta puolelta isoa pihaa jostain pusikosta alkoi kuulua miukumista ja minua lähestyi varovasti, mutta hyvin määrätietoisesti kaunis oranssi-valkoinen pikkukissa.

Kulkukissojen ruokkimisen ja "hyy-säyksen" oli minulta vuokraemäntäni

ankarasti kieltänyt, koska kaikki majoittajat eivät niistä pidä, mutta nyt oli syyskuu, ja olin onneksi ainoa asukas.

Kuten arvata saattaa, sapuska maistui ruipelolle ja siinä sitten tutustuttiin. Kävin kyselemässä naapurustossa, tietäisivätkö mistä kissa oli kotoisin ja miten yhtäkkiä tontille ilmestynyt. Edellisellä käynnilläni 3 kk aiemmin ei juuri tätä kissaa ollut näkynyt. Kukaan ei "muka" ollut nähnyt kissaa ennen

ja vuokraemäntäkin sanoi sen ilmes-
tyneen sinne vasta nyt, mutta joku ih-
miskontakti kissalla oli ollut, koska oli
selvästi jo leimautunut ihmiseen.

Aamuisin heräämistäni jo odotel-
tiin pihalla - tai korkealla oliivipuissa,
joissa pikkukissa nukkui, koska isoja
kolleja kulki myös pihan poikki. Enpä
ollut ennen tavannut näin kekseliäs-
tä kissaa ja se oli yllätys, kun yhtenä
aamuna kissaa huutelin ja vastaus
kuului korkealta oliivipuusta. Siellä
korkealla vasta heräiltiin ja unisena
venytellen alas laskeuduttiin.

Totesin typsykän nartuksi ja arvelin
iäksi n. 1/2 v. Alunperin oli tarkoitukse-
ni vain sterkkauttaa ja rokotuttaa hä-
net. Tätä olen tehnyt Lefkasin lomilla-
ni jo monta vuotta. Kotona Suomessa
meillä oli jo 5 kissaa. Sitten kuitenkin
aloin ajatella lähestyvää talviaikaa ja
läheistä maantietä yms. ja tajusin,

etten voi tätä pikkuista sinne oman
onnensa nojaan jättää. Kysyin avo-
puolisoltani, mahtuisiko meille mus-
tavalkoisvoittoisaan joukkoon vielä
tällainen oranssi kissa. Sain saman
tien hyväksynnän suunnitelmalleni
ja pistin töpinäksi : lentopaikan (Apol-
lo/Finnair) varmistus eläinruumasta
ja maksu (120 e), eläinlääkärin aika
terveystarkastusta, rokotuksia, sirua
ja europassia varten sekä lentovaati-
mukset täyttävän kuljetuskopan osto.
Nimeksi valikoitui Sissi, koska se suhi-
si mukavasti ja kuvasi osuvasti pikku-
tytön luonnetta.

Loppuloman aikana olin täysin va-
kuuttunut päätökseni oikeudesta.
Sissi osoittautui kovin reippaaksi ja
minua huvitti, kun hän iltaisin nousi
vasten pihatuolin selkää ja kuin paras-
kin vahtikoira tarkkaili pimeää pihaa -
ilkeitä isoja kollipoikia. Rohkeuttakin
oli tullut, ja niille sähistiin ja muristiin.

Myöskään Sissin ruokakipolle ei niillä
ollut asiaa. Sen Sissi teki selväksi!

Lähtöpakkailuissa ja siivoamises-
sa Sissi oli mukana tarkistaen myös
mm. pakastelokeron. Kuljetuskop-
paansa meni touhukkaana - olim-
me harjoitelleet siellä oloa naksujen
avulla ja nukkumistakin lentomatkaa
ajatellen. Taksimatka meni hienosti
ja Prevezan (Aktionin) kentällä Sissi
oli varsin tyytyväisenä kopassaan ja
kuin itse rauhallisuus, vaikka monet
lapset kävivät häntä ihmettelemässä.
Aivan kuin olisi tiennyt, että nyt len-
netään sinne omaan huolehtivaan
ja kissarakkaaseen kotiin! Virkailijan
tuodessa Sissin ruumasta Vantaalla
hän sanoi vain MIU ja 3.5t lentokoke-
mus oli sillä selvä. Automatkan kotiin
Sissi nukkui auton tasaisessa hurinas-
sa. Kissaasiinsa Sissi suhtautui ensin
vähän varovasti, koska olimme olleet
vain "naisten kesken", mutta sekin
korjaantui pian. Uneen Sissi vaipui
onnellisena ja hyvin tyytyväisenä. Sa-
puska maistui uudessa kotimaassa ja

kodissa." Onpa hyvää kissanruokaa ja
tätähän on paljon! Saanks mä syödä
tän kaiken?"

Hitaasti ja pikkuhiljaa tutustuttiin ta-
lon muihin kissoihin, jotka kyllä aluksi
ihmettelivät:" Mikä toi pieni oudon-
värinen energiapakkaus oikein on ja
jääks se tänne meille?"

Kun oli totuttu elämään meillä ja pai-
noa saatu lisää, oli sterkkauksen vuo-
ro ja punainen hoitopuku oli vähän
outo. Kreikan sirun rekisteröinti Suo-
men kissarekisteriin hoidettiin myös
heti kuntoon. Ensilumen satamista
ensin ihmeteltiin ikkunasta katsoen
ja myöhemmin talvella lumeen ja
kylmään tutustuminen sujui häm-
mästyttävän helposti. Vähän tassuja
ravisteltiin ja ihmeteltiin: "Mitähän
tämä valkoinen mönjä on? Ei sitä voi
syödäkään, kun se ei oikein maistu
millekään...!"

Nyt tätä juttua kirjoittaessani Sissi
on ollut meillä 12 kk ja tuonut suurta
iloa suunnittelemattomana "iltatäh-

tenä” meille kissavanhemmille. Sissi on osoittautunut kaikesta kiinnostuneeksi, muiden kissojen kanssa hyvin toimeentulevaksi, helposti kaikesta innostuvaksi ja edellen korkeista paikoista pitäväksi, tarkkaavaiseksi ja älykkääksi kissaneidiksi. Emme enää voisi kuvitellakaan kotiamme ilman tätä ”Joonian meren Seireeniä”, joka pitää myös saunomisesta, kunhan ei heitetä löylyä eikä järvikään ole Sissille mitenkään pelottava tai vieras.

Toivottavasti tämä tosikertomukseni rohkaisee joskus jotakuta Kreikan matkaajaa antamaan samanlaisen mahdollisuuden jollekin kodittomalle kissalle, joka vain tulee, valitsee juuri Sinut ja tekee pesän sydämeesi.

Kuvat ja teksti Kaarina Kajanne

(Olen ennenkin tuonut kissan- useammankin- Lefkasilta ja kirjoittanut tarkemmin tästä prosessista sekä Kreikan kissojen tilanteesta sekä omasta vaatimattomasta kodittomien kulkukissojen leikkauttamistoiminnastani paikan päällä useaankin K-M -lehteen: 3/2011, 1 ja 2/2012, 2/2015, 1 ja 2/2016 sekä 2/2017, jotka ehkä jostain /joltain jäseneltä saattavat vielä löytyä paperiversiona.

SYLIKISSA VALLU

Kun aikaisemmin kirjoitin kissapojistani Eetusta, Vallusta ja Nikistä yhdessä ja sitten sisustuskiassa Nikistä erikseen, niin nyt olisi varmaan isovelji Vallun vuoro.

Kun päädyin 2001 ottamaan elämäni ensimmäiset KKY-kissat edesmenneiden mummokissojeni seuraajiksi, meille tulivat veljekset Eetu ja Vallu. Heidät oli jo nimetty, mutta muutin nimet, sillä kaikki kissani ovat lainanneet nimensä ystäviltäni, eli ystäväni elävät kissoissani. Kun pojat tulivat meille, erotin heille talon toisen puoliskon ja asuin itse toisessa päässä. Ensimmäiset pari päivää en edes nähnyt poikia, mutta sitten Eetu rohkeampana tuli tutkimaan taloa ja veti Vallun mukaan. Heti alussa oli selvää, että Eetu on rohkeampi ja johtaa arempaa Vallua mukaan seikkailuihin. Eetu tuli siliteltäväksi hyvinkin nopeasti, mutta Vallu pysytteli kauempana ja katseli miten veljen käy. Koitin olla kärsiväl-

linen ja antaa Vallun rohkaistua itseksensä ja pitkin kesää hän pikkuhiljaa rohkaistuihin, mutta koskea en vielä saanut. Tuli talvi ja sitten eräänä perjantaina se tapahtui; sain silittää Vallua! Aikaa tähän kului 10 kuukautta, mutta se tunne kun kissa alkaa luottaa sinuun on sanoin kuvaamaton. Vain rescue-kissojen palvelijat tietävät sen upean tunteen. Tästä olikin sitten lyhyt matka syliin tuloon ja vieressä nukkumiseen.

Jo pienenä Vallu alkoi näyttää siltä, että hänestä tulee pitkäkarvainen, mutta turkki on puhjennut loistonsa vasta vuosien aikana. Nyt Vallulla on kohtuulisen pitkä turkki, joka varsinkin talvella on tosi muhkea ja keuhalla taas silkkisen pehmeä. Kaiken karvan alta on vaikea uskoa että kissa itse painaa vain 4.2 kg (jopa pikkuveli Nikikin on 250 g painavampi). Hauskinta Vallun ulkoasussa on persoonallinen naama, johon heti ensinäke-

mällä ihastuinkin. Häntä on kutsuttu usein osuvasti nokinenäksi tai nokikolarin kissaksi. Pitkän valkean turkin varjopuolet sitten avautuvat keväisin ja syksyisin; mattoni ja sohvani ovat silloin varsin persoonallisen näköiset. Olen kokeillut kaikkia mahdollisia karvanpoistohärpäkkeitä, mutta olen sitten lopuksi todennut, että näkyypähän, että talossa on kissa.

Kun meillä käy vieraita, on Niki kaikkein rohkein, hän tulee aina ensimmäiseksi tutkimaan vieraita, mutta Vallu tulee yleensä heti perässä. Eetu taas on kategorisesti sitä mieltä, että vieraat ovat suoraan sieltä ja ei tule edes näkyville. Vallu tulee yleensä istumaan syliini ja siitä varmaan onkin turvallista tutkiskella vieraita. Olen myös pannut merkille, että Vallu on vähän diiva, kun kamera kaivetaan esille, hän alkaa selkeästi poseeraamaan. Hänestä on helppoa saada hyviä kuvia.

Teen paljon töitä kotikonttorilla ja Vallu osallistuukin säännöllisesti Teams-palaveriini istumalla sylissäni ja tuijottamalla kameraan. Vallu tekee sitä säännöllisesti ja useat asiakkaani ovat olleet vallan töpinöissään. Yksi asiakas jopa lisää palaverimemojen osallistujalistoihin Vallun nimen ja titteliksi "Erikoisasiantuntija". Tein ennen sotaa paljon töitä venäläisille firmoille ja yhdellä siperialaisella asiakkaalla oli komea musta katti, jolla oli sama harrastus kuin Vallulla. Ei meinannut tulla palaverista mitään, kun homma meni siihen, että kaksi kissaa tuijotti toisiaan kameran kautta. Yleensäkin olen huomannut, että slaavit pitävät kissoista ja monet työn kautta tutuksi tulleet ystävät lähettelevät jatkuvasti kissojensa kuvia Vallulle ja kyselevät vointia.

Vuosien mittaan (Vallu on nyt 5v) Vallusta on kehittynyt oikea sylikissa, syliin pitää päästä aina ja kaikkialla

ja monta kertaa päivässä. Minulla ei ole koskaan aiemmin ollut näin läheisyyttä kaipaavaa kissaa kuin Vallu, ja se näkyy ehkä kaikkein selvimmin yhdessä nukkumisessa. Vallu nukkuu aina minun vieressä tai oikeastaan sylissä, kun itse nukun kyljellään, eikä vain sylissä vaan poski poskea vasten. Aika monena aamuna olen muuten herännyt kissankarvoja suussani... Vallu on niin hyvin oppinut nukkumISRutiinin, että hän tulee omalle paikalleen kun kehoitan "tule normipaikalle". Varsinkin päiväunille menessä Vallu jopa alkaa komentamaan, jos en liiku hänen mielestään tarpeeksi nopeasti, Lisäväriä touhuun on tuonut, että tänä kesänä Eetukin on alkanut tunkea syliin nukkumaan. Nuku siinä rentona kun kaksi kissaa on sylissä ja yksi jalkopäässä!

Olen joskus aikaisemminkin kehu-
nut, miten hyvin nuo meidän pojat tulevat keskenään toimeen. Selvää johtajaa ei porukalla ole, mutta Vallu

on selvästi sopuisin, sellainen kaikkien kaveri. Joskun Niki riehuu Vallun mielestä liian kovaa ja silloin Vallu kohottaa etutassun, mutta ei sähise tai sano mitään. Pelkkä tassun nosto yleensä rauhoittaa kyllä Nikin. Kun Niki tuli meille noin vuotta muita myöhemmin, olin hieman huolissani miten isot pojat suhtautuvat häneen. Eetu jopa hieman alussa pelkäsi, mutta Vallu selvästi otti sellaisen suojelevan asenteen ja opasti nuorukaisen talon tavoille.

Kun näin jälkikäteen miettii, niin on se käsittämätöntä miten arasta, ihmistä pelkäävästä pikkukissasta voi muotoutua täydellinen sylikissa, joka luottaa sinuun täydellisesti. Kun Vallu nyt tätä kirjoittaessani nukkuu jalkojeni päällä, voin vain todeta, että "Vallu, me taidettiin onnistua aika hyvin tässä projektissa".

Teksti ja kuvat Kari Kupiainen

Banaanikärpäsiä ja talitiaisia

Se on kesä ja kärpäsiä, kun tätä teille kirjoittelen. Muutoksen tuulet tuntuvat olevan osa arkeamme, niin siis nytkin.

Viime keväänä jouduimme etsimään uutta asuntoa pankin ollessa tyly vuokranantajallemme. Uusi asunto löytyikin helposti, vieläpä läheltä silloista asuntoamme ja puistoisemmalta alueelta. Hyvällä mielin muuttolaitikoita pakkailin, mutta takaraivossa kyllä kaiheresi kauhu kissojen pakkamisesta kuljetusboxeihinsa. Edellisessä muutossa tuli aika paljon osumaa ja pojan kanssa teimme ison urakan, että saimme Kassun ensin kiinni ja sitten vielä pakattua boxiin. Ne raapalet ja hampaan jäljet mielessä nostin jokaisen oman boxin nukkumapaikan lähelle totuttelua varten.

Niilo ei ollut asiasta moksiskaan vaan alkoi nukkua päikkäreitään omassa boxissaan. Liekö asiaan vaikuttanut mukavan pehmoisen fleece-peitto ja lämpöpatterin läheisyys. Silti olin jokseenkin epäileväinen muuton suhteen ja mietin, miten tulemme saamaan Nipatsun kiinni todella matalan sänkymme alta. Heikillekin asia tuntui olevan ok ja kissaherran nukkuu öitään omassa koiranhäkissään työhuoneeni tuolin alla. Heikki tosin tuli häkistään pois heti, kun minä ilmestyin lähelle, eli varovaisuutta oli ilmassa.

Mutta meidän Kassu... ensinnäkin boxi oli tullut liian ahtaaksi ja kissalle

piti ostaa uusi huomattavasti isompi kuljetusboxi. Lemmikkiliikkeessä myyjän kanssa mietimme pitkään sopivaa ratkaisua ja kohteen valitsemme mietimme vielä tarvittavia vahvistuksia lukkoihin. Kassu kun muistuttaa suuttuessaan lähinnä tiejyrää Noh, laatikko vain kotiin ja olohuoneeseen kissaa odottamaan. Kassun ilme jo kertoi, että tuonne en sitten mene, älä nainen edes kuvittele! Eikä kyllä mennytkään, ei edes käynyt haistamassa.

Muuttopäivän aamu valkeni, ja minä olin aivan hermoraunio. Mies meni pojan kanssa makuuhuoneeseen

purkamaan meidän sänkyä ja makarihan on Niilon valtakuntaa. Mies sanoi Niilolle, että 'menehän nyt boxiisi, saadaan sänky purettua ja päästään muuttamaan'. Ja mitä tekee Niilo? Menee boxiin. Mies huikkasi, että Nipa on valmis ja minä menin hämmästyksestä soikeena sulkemaan boxin ja otin sen kissoineen päivineen syliin. Tätä ei ole tapahtunut koskaan Niilon taipaleen aikana!

Kädet täristen kävin seuraavan kohteen kimppuun. Otin kananamia ja houkuttelin Heikkiä omaan häkkiinsä. 'Kun Niilokin meni niin nätisti, mene nyt säkin'. Ja niin Heikki myös teki, tassutteli häkkiin, otti namin ja katsoi silmät ymmyrkäisinä, kun suljin luukun. Toinen rasti ruutuun. Viimeisenä, muttei todellakaan vähäisempänä oli vuorossa Kassu. Nyt nousi tuskan hiki otsalle ja pyysin poikaa apuun. Vähän hätistellen saimme suljettua Kassun pienimpään makuuhuoneeseen ja

kissa tietenkin piiloutui sängyn alle. Ei auttanut kuin kaataa sänky ja siitäkös kissaherra veti kookospähkinän sieraimensa. Katti oli todella vihainen ja hetken jo pelkäsin sen tulevan kirjaimellisesti silmille, mutta Kassu muuttikin mielensä, käänsi minulle selkensä ja tassutti ovelle. 'Menisin pois, kiitos'. Olin varustautunut isolle pyyhkeellä ja nappasinkin Kassun takaapäin siihen ja sitten vain koko kissapaketti uuteen kuljetusboxiin ja luukku kiinni. Mission accomplished!

Kissat, vessat ja ruokakupit autoon ja nokka kohti uutta kotia. Olin kiittolinen, että matkaa oli vain pari kilometriä, sen verran äänekästä oopperaa tuli joka kopasta. Uudessa kodissa sulkeuduimme pienimpään makuuhuoneeseen odottamaan muuttokuormaa. Heikki tuli tapansa mukaan ensimmäisenä ulos paikkaa tutkimaan. Kun käväisin keittiössä, oli myös Niilo tullut ulos. Ja sitten tapah-

tui outoja. Heikkihän on aikamoinen kiusanhengi erityisesti Niiloa kohtaan. Nyt, uudessa ja pelottavassakin paikassa, Heikki käpertyikin Niilon kylkeen kiinni kuin suojellakseen pienempäänsä ja näin kaverukset viettivät ensimmäisen päivän uudessa kodissa. Kassu linnottautui Niilon vessaan ja vietti siellä koko muuttopäivän.

Muuttofirma toi huonekalut poikien auttaessa, ja varsinainen muutto olikin helppo ja nopea.

Uudessa kodissa meni arvojärjestys päälaelleen. Niilo luonnollisesti valtaisi makuuhuoneemme. Siellä omassa tweed-pipomökissä on lämmin nukkua, jos meidän sänky ei tunnu sopivalta, illat voi hengaila sohvalla meidän kanssa ja yöt nukkua minun päälläni. Heikki sen sijaan joutui väistymään valtaistuimeltaan. Kassu nimittäin oli sitä mieltä, että nyt on hä-

nen vuoronsa. Yksi kerrallaan Kassu valtasi Heikin nukkumapaikat. Mietin, miten saisin sen Heikille korvattua, mutta Kassu on iso ja röyhkeä, joten tehtävä oli vaikea. Onneksi Heikki löysi itse ratkaisun.

Järjestelin makuuhuonetta ja siirsin Niilon pienen koripetin omalle puolelleni yöpöytäni viereen. Eikös sieltä jo samana päivänä pilkottanut Heikin pörröinen olemus. Nyt siis kaikki kolme nukkuvat sulassa sovussa makkarissa: Niilo tweedissään tai sängyssä, Kassu ehdottomasti sängyssä ja Heikki korissaan sängyn vieressä. Ja kyllähän Heikkikin sänkyyn tulee aamulla työntämään märän kuononsa hiusteni sekaan.

Meillä on ollut ongelmaa Kassun painon kanssa ja laitoinkin herran laihdustuskuurille. Vaaka nimittäin näytti 7,9 kiloa ja se on kyllä liikaa isoluisellekin maatiiselle. (Heikkihän painaa tuosta vain puolet kuten Niilokin.) Tästäkö kissa närkästyi, väitti jopa nääntyvänsä. Kehotin syömään enemmän rehuja, sillä herrallahan on aina vehnäpurkki kasvamassa ruokalautasen vieressä. Ehkä tuosta kehotuksesta syntyi kissan päässä ajatus omasta lihantuotannosta. Eräänä päivänä kun tönäisin sen halvatun katin vehnäpeltoa imurin putkella, sieltä pölähti parvi pikkukärpäsiä. No, banaanikärpänen lienee hyvä proteiinin lähde, se on myös helppo ja hauska pyydystää – mikäli löytää saaliinsa varvaskarvojensa välistä.

Ja sitten meillä on tämä Tintti-gate. Meillähän kissat ovat aina kulkeneet ulkotarhaan keittiön ikkunasta ja se oli poikien odotus tässäkin asunnossa. Edellisen tapaan tämä on kerrostalo ja tarjolla on vain iso lasitettu parveke, johon kuljetaan olohuoneesta. Heikille asia oli ok, mutta Kassu protestoi. Keittiön ikkunasta näkyy metsä, alkaahan kaupungin puisto mei-

dän takapihalta. Sinne tekee kissan mieli. Valitettavasti puistoon ei nyt pääse, mutta koska siellä pesii paljon lintuja, on kuitenkin paljon katseltavaa. Olemme täällä asuessamme laittaneet merkille talitiaisten radikalisoitumisen. Lintu lentää ikkunalaudalle, keikistelee kissan naaman edessä – tintti eestä ja tintti takaa. Kaiken huipuksi ne tulevat aukomaan nokkaansa ja huutelemaan hävyttömyyksiä tuuletusluukun raosta. Kerrassaan pöyristyttävää käytöstä! Vähemmästäkin menee kissalla hermo. Asiaa ei

helpota se, että yläkerrassamme asuva laittaa omalle ikkunalaudalleen leivänmuruja tinttejä varten ja nyt ovat tämän kesän poikasetkin oppineet ikkunautojen erinomaisuuden. Siinä sitten kaksi mustaa kissaa vaanii keittiön pöydällä kita auki saalista.

Terveiset kuumalta parvekkeelta,

Satu ja kolmen mustan kopla

Teksti ja kuvat Satu

TUE TYÖTÄMME

Lahjoittaminen ja testamentti

KKY:tä tuet rahallisesti jo maksamalla jäsenmaksusi. Voit myös auttaa lahjoittamalla lahjoitustilillemme **FI93 5730 0820 3289 34** viite **2422** tai **MobilePay 67708**. Hätätilanteessa olemme somevetoomuksella saaneet kokoon ison osan tarvittavista kuluista. Kiitos teille, lahjoittajat!

Keräyslupamme numero on RA/2025/218, ja lupa on voimassa koko Suomessa paitsi Ahvenanmaalla.

Kissoja voi myös muistaa testamentissaan. Parhaiten testamentin teko onnistuu asianajajan avustuksella varsinkin, jos määräämiäsi lahjoituskohteita on useita. Nettisivuillamme on tarkemmat ohjeet testamentin teosta ja tulostettava testamenttimalli. Löydät ne osoitteesta <https://kky-ry.fi/auta-meita-auttamaan/tee-testamentti/>. Lahjoitus- ja testamenttiasioissa voit myös olla yhteydessä puheenjohtajaan **p.044 747 5500**.

KKY-kauppa

Shoppaile kissojen hyväksi! Löydät netti-kaupan osoitteesta <https://kky-ry.fi/kauppa/>.

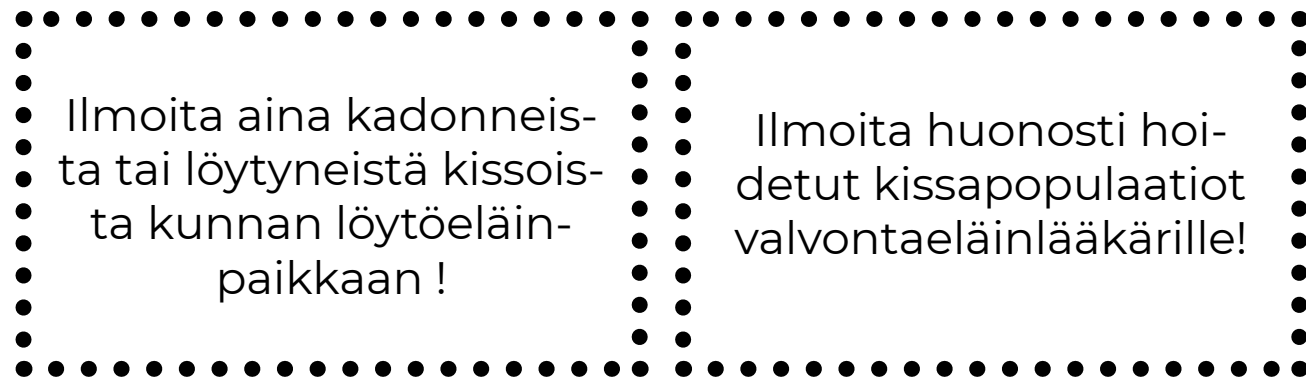
Kaupan valikoima uudistuu jatkuvasti. Sieltä löydät kissalle ja kissaihmiselle lahjaksi sopivia uniikkeja käsitöitä, mm. lämpimiä kudonnaisia, kissaheijastimia, kangaskasseja, koruja ja aina loppuvuodesta seuraavan vuoden seinäkalenterin.

Vuosia täyttävälle, jolla on jo kaikkea, sopii lahjaksi eettinen lahjakortti eli aiheeton lahja. Valittavana on erilaisia ja -hintaisia vaihtoehtoja. Tilattuasi lahjan lähetämme sinulle postitse käsin tehdyn yksilöllisen kortin, johon voit halutessasi lisätä omat terveisesi lahjan saajalle.

KUNNALLISET LÖYTÖELÄIN- PAIKAT PIRKANMAALLA

KUNNAN- JA VALVONTAELÄINLÄÄKÄRIT

Pirkanmaalla

Kiireelliset eläinsuojelutapaukset virka-ajan ulkopuolella poliisille.

Kissankulma Ry 044 344 3334 - Hämeenkyrö - Ikaalinen	Boondocks 040 515 2750 - Juupajoki - Kangasala - Nokia - Ylöjärvi - Lempäälä - Mänttä-Vilppula - Orivesi - Pirkkala - Pälkäne - Ruovesi - Tampere - Jämsä - Vesilahti
Kiikoisten löytöeläinpalvelu 050 353 7884 - Huittinen - Sastamala - Punkalaidun - Kokemäki	
Esko ja Minna Ylikujala 040 544 4720, 040 526 5328 - Parkano - Kihniö	Pieneläinhotelli Sinna 040 861 7482 - Akaa - Valkeakoski - Urjala
Riitta Mononen 050 362 9762 - Virrat	

Valvontaeläinlääkärit

Akaa ja Urjala Teemu Kipinoinen 040 133 6266	Valkeakoski, Pälkäne: Heidi Isohookana 040 182 2419
Tampere Otto Kivirauma 040 180 6191	Kangasala, Orivesi, Juupajoki Annastiina Turunen 040 133 684
Hämeenkyrö, Lempäälä, Nokia, Pirkkala, Vesilahti, Ylöjärvi (PIRTEVA) Johanna Virtanen 050 437 9582 ilmoitus myös sähköpostilla elainlaakarit@pirkkala.fi	Mänttä-Vilppula, Jämsä, Ruovesi, Virrat virka avoinna, 040 170 6433
Sastamala, Punkalaidun Kaisa Kormilainen 040 510 3352 AVIn valtuuttama eläinsuojeluvalvoja: Mira Ekholm-Martikainen 050 353 7884	Ikaalinen, Parkano, Kihniö Minna Giwa 040 138 2564
HUOM! Tampereen seudulla voit tehdä eläinsuojeluilmoituksen sähköisesti https://elomake.tampere.fi/lomakkeet/22629/lomakkeet.html	

Kunnaneläinlääkärit

Hämeenkyrö, Lempäälä, Nokia, Pirkkala, Vesilahti, Ylöjärvi (PIRTEVA) (03) 5652 4100 netissä https://pirteva.pirkkala.fi/vastaanotto-ja-ajanvaraus	Ruovesi Hanna Hannukainen 040 064 3565 soittoaika ark 8-9
Ikaalinen Kristiina Oksanen 044 7306 282 soittoaika ark 8-14	Punkalaidun Leena Kouvo 0400 254 0005 soittoaika ark 8-9
Kangasala Sanna Aaltonen 040 0236 405 soittoaika ark 8-15	Sastamala Anu Stormi 040 0297 195 soittoaika ark 8-9
Kihniö Leila Niinipuu 044 754 1417 soittoaika ark 8-9	Tampere Jyrki Haapasalmi 040 806 4269 soittoaika ark 8-9
Mänttä-Vilppula Pia Sarja 050 514 3353 soittoaika ark 8-9	Urjala Jouko Jakala, Johanna Bäckström 040 178 9009 soittoaika ark 8-9,30
Orivesi Tuija Setälä 040 023 9588 soittoaika ark 8-9	Valkeakoski Niina Helenius 040 178 9007 soittoaika ark 8-9
Parkano Krasimir Kirov 044 786 5363 soittoaika ark 8-9	Virrat Outi Mattsson 044 715 1351 soittoaika ark 8-9

Muista myös www.karkurit.fi

KIINTEÄT KERÄYSLIPPAAT PIRKANMAALLA

Pienikin lahjoitus pitää kissan tyytyväisenä ja terveenä. Jokainen lahjoitus on tärkeä.

Tarkista luettelosta lähin keräyslippaasi

Tampereella

-Body Shop Koskikeskus
-Maukaste, Näsilinnankatu
-Eläinklinikka Hakametsä
-Ruohonjuuri, Hämeenkatu
-Eläinlääkäriasema Reviiri, Pispalan valtatie
-Tampereen Ratsastuskeskus, Niihama

Espoo, Kauniainen

- Cafe Petes

Nokialla

- Pirkan eläinlääkäri, Pirkkalaistori
- Musti ja Mirri, Prisma

Sastamalassa

- Haukkis, Hopunkatu

-Eläinystäväsi Lääkäri, Rahola
-Vastavirtaklubi, Pispalan valtatie
-K-market Vehmainen
-Zoopet, Enqvistinkatu Lielähti
-KKY:n toimitila Rahola
-Pethaus, Pispalan valtatie

Pirkkalassa

- Oiva Eläinklinikka
- Hakasen leipomo-kahvila, Suupantori
- Peten Koiratarvike, Partola

YHTEYSTIEDOT

Eläinsuojelu on meille vapaaehtoistyötä, joten emme aina ole tavoitettavissa. Jos et tavoita meitä puhelimitse, jätä tekstiviesti tai lähetä sähköpostia.

Hallitus:

hallitus@kky-ry.fi

Marko Kaitala, puheenjohtaja
hallitus@kky-ry.fi
p. 044 747 5500

Hanna Korhonen,
sihteeri, jäsenrekisteri,
osoitteenmuutokset
sihteeri@kky-ry.fi

Pinja Hakonen,
varapuheenjohtaja

Mari Mäkinen,
rahastonhoitaja
laskutus@kky-ry.fi

muut jäsenet: **Pyry Hopearuoho**,
Jenna Oivo, **Katja Saarinen**

Sirurekisteri

Katja Saarinen
hallitus@kky-ry.fi

Jäsenlehti Katti-Matti

Virpi Koivula, päätoimittaja
kattimatti@kky-ry.fi

KY auttaa ja neuvoo kissa-
populaatio-ongelmissa.
Ota yhteyttä
populaatiot@kky-ry.fi

www.kky-ry.fi

www.facebook.com/kissojenkatastrofiyhdistys

Osoite Jurvalankatu 2 LT 2
33 300 TAMPERE

Y-tunnus 1757379-6

Muut yhteystiedot

Kissaneuvonta Terttu Kanervo
kanervo@gmail.com
p. 050 368 8019
Auttaa erilaisissa kissa-aiheisissa
kysymyksissä ja ongelmissa.

Apua populaatioihin:

Loukutustiimi

040 962 6061 (Susanna)

Loukkujen lainaus:

Marko Kaitala,
p. 045 224 2635

Lipaskeräyslupamme numero on RA/2025/218.

KYSY KERÄYSLIPASTA YRITYKSEESI hallitus@kky-ry.fi

Posti Green

TUE TYÖTÄMME VAIKEIDEN AIKOJEN YLI

Nopeimmin autat laittamalla avustuksesi suoraan tilille
FI93 5730 0820 3289 34 viite 2422 tai käyttämällä MobilePay-numeroa
67708.

Helppo tapa lahjoittaa on puhelinlahjoitus:
Voit lähettää tekstiviestin **KKY5, KKY10** tai **KKY20** numeroon **16155**.

Voit soittaa numeroon **0600 04665** (lahjoitus 5€), numeroon **0600 04675**
(lahjoitus 10€) tai numeroon **0600 04685** (lahjoitus 20€)

Kiinteistä keräyslippaista löydät listan tästä lehdestä.
Keräyslupamme numero on RA/2025/218.

**PIENISTÄ PUROISTA MUODOSTUU SUURI JOKI!
KIITOS AVUSTASI!**